

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. P.**, bývajúceho v **K.**, zastúpeného JUDr. **V. Z.**, advokátom v **K.**, proti žalovanému **P.**, o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 8 Nc 28/1996, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. septembra 2000, sp.zn. 14 Co 230/00, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III uznesením z 5. marca 2000 č.k. 8 Nc 28/96-29 zastavil konanie po tom, ako žalobca na výzvu súdu v stanovenej lehote a výške nezaplatil súdny poplatok za návrh, hoci o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku bol poučený a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením z 27. septembra 2000 sp.zn. 14 Co 230/00 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade žalobca nie je od platenia súdnych poplatkov osobne ani vecne oslobodený, pretože predmetom konania nie sú nároky vyplývajúce z reštitučného zákona č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, ale nárok na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 v spojení s § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré nároky podliehajú poplatkovej povinnosti. Keďže žalobca bol o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku riadne poučený a napriek tomu si svoju poplatkovú povinnosť nesplnil v lehote určenej súdom prvého stupňa a ani v lehote na

podanie odvolania proti napadnutému uzneseniu (§ 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov), neboli dôvody pre zrušenie napadnutého uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol dovolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie tak odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.). Keďže predmetom žaloby je náhrada škody titulom uplatneného reštitučného nároku podľa zákona č. 229/1991 Zb., bolo namieste aplikovať ustanovenie § 21a ods. 1 a 2 tohto zákona. Tým, že súd konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku, vec po právnej stránke nesprávne posúdil.

V súlade s ustanovením § 372i ods. 3 O.s.p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení zákona č. 353/2003 Z.z.) konania o odvolaní a dovolaní, o ktorých odvolací súd alebo dovolací súd nerozhodol do nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov. Dovolanie bolo v danej veci podané 20. novembra 2000, dovolací súd preto v dovolacom konaní postupoval podľa Občianskeho súdneho poriadku v znení do 31. augusta 2003 (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239

ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 268 ods. 1 písm.g/ a h/ (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Žalobcom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil), teda také uznesenie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jeho dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa odvolací súd len na prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné sa odvolací súd zamerl predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľ v dovolaní namietal.

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, hoci na tento postup nebol zákonný dôvod, je odňatím možnosti účastníkovi konať pred súdom podľa § 237 písm.f/ O.s.p. O takýto prípad však v prejednávanej veci nejde.

Dovolací súd sa stotožňuje so závermi odvolacieho súdu, že na žalobcu sa nevzťahuje osobné oslobodenie od poplatku podľa § 4 ods. 2 písm.n/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (v znení platnom ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu) v spojení s ustanovením § 21a ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave

vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (zákon o pôde) v znení neskorších predpisov, keď z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca v tomto konaní neuplatňoval reštitučné nároky podľa citovaného zákona o pôde, ale uplatňoval si nárok na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nakoľko súdne konanie, ktorého predmetom je takto uplatnený nárok na náhradu škody, nie je oslobodené od poplatku a na žalobcu sa nevzťahuje ani osobné oslobodenie od poplatku (ako je uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia), podaním návrhu žalobcovi vznikla poplatková povinnosť (§ 5 ods. 1 písm.a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov). Preto ak žalobca svoju poplatkovú povinnosť nesplnil, a to ani dodatočne na výzvu súdu, následným zastavením konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 zákona č. 71/1992 Zb. nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v týchto ustanoveniach upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. a nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. apríla 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :